

FETS JUBICEC

JUBIADEC

Associació de Jubilats i Antics Empleats
de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
Catalunya Caixa/Catalunya Banc

Núm.34

Desembre 2023

Per Albert Orriols

Una mica d'història:

Com moltes de les festivitats que celebrem avui en dia, el (o les) Carnestoltes o Carnaval és una festivitat que es perd als inicis de la història.

És un parèntesi de gran llicència de costums i d'una amplíssima llibertat.

De fet els historiadors marquen els inicis d'aquesta festivitat a la prehistòria. Supervivència d'antigues cerimònies i de ritus de les religions primitives, rituals dels antics caçadors i posteriorment agricultors. Disfresses provinents de cultes animals, alguns dels quals han arribat fins els nostres dies.

Tot aquest aiguabarreig que es perd a la nit del temps, ens ha arribat a nosaltres mitjançant la cultura grega i

romana i després de nombrosos filtres i canvis de guió.

De fet tal i com diu l'etnògraf Taylor a la seva obra mestra "Primitive culture", *"quan uns hàbits i costums han arrelat profundament en l'esperit humà, llur pèrdua i destrucció esdevenen gairebé impossibles i sobreviuen a través dels segles, més o menys adulterats i adaptats al corrent del temps, un cop desapareguda ja completament la creença, el principi o l'objecte que els raonava i havent-se perdut, per tant, llur d'èssraó er"*.

Els orígens del nom:

Pel que fa a l'origen de la paraula Carnestoltes o Carnaval hi ha diferents ver-

sions:

La més comuna és la de creure que està formada pels termes llatins *Carnis avalis* es a dir *Carns privades*, que significaria la privació de certs aliments per tal de preparar el cos de l'abundància que es preveu que ens comportarà la primavera.

Darrerament els historiadors també han convingut en la contracció de les paraules *Camus navalis* es a dir carro naval. Això prové d'una festivitat grega de caràcter agrícola i que provenia de costums més antigues. Consistia en transportar un vaixell en un carro, passejant-lo pels carrers, festejant cerimònies religioses.

A l'antiga Roma aquest culte es referia a un vaixell que transportava les bacanals, es a dir un culte Romà al deu Dionís/Bacús (déu del vi), on es trencava desenfrenadament amb el convencionalisme i formalitat de l'època.

Pel que fa a la paraula *Carnestoltes*, es creu que prové de l'establiment de la Quaresma pel Papa Gregori el Gran, el qual va donar el nom a *Carnes Toldrem*, a la prohibició de menjar carn, com a precursor dels dies següents de la Quaresma.

Significat de la festa:

L'home tendeix, en diferents moments de la vida, a despullar-se de la influència que ha exercit en ell la civilització i la cultura. Per un temps es lliura a la sàtira, la gresca i la disbauxa, intentant així, fugir de la seva vida quotidiana al menys per un temps i de manera anònima, fent servir disfresses i màscares, i fent bona la dita de "*Per Carnaval tot s'hi val*".

El mateix mot "Carnestoltes" té més d'un significat. Pot descriure el període en que vivim com també pot descriure el rei dels poca-soltes, personatge arrauxat i burla que ens convida a gaudir de la vida de manera desenfrenada.

"A Carnestoltes totes les bèsties van soltes"

La festa del Carnaval és la festa del món al revés. Una festa on durant uns dies pots deixar de ser tu mateix.

Hi ha hagut períodes històrics en els quals la festa s'ha prohibit, però així i tot s'ha continuat fent de manera més o menys privada

El Carnaval i la Religió:

El **Carnaval** és una festa mòbil en el calendari, que **depèn de la primera lluna plena posterior a l'inici de la primavera**. El diumenge anterior a aquesta lluna plena és el **Diumenge de Rams**. Si comptem quaranta dies enrere arribem al **Dimecres de Cendra**, (enterrament de la sardina) primer dia de la quaresma i últim dia de Carnaval.

Segons la tradició Cristiana els 40 dies que dura la Quaresma són dies de sacrifici, no es pot menjar gaire i per tant el Carnaval que ho precedeix són els dies en els quals podem trencar les regles. Cal fer tot el que després ja no podrem fer.

Figures i dies assenyalats:

Hi ha dues figures que han representat històricament la lluita entre el Carnaval i La Quaresma:

El Rei Carnestoltes

Personatge bevedor i esbojarrat. És ell el que dona en el seu pregó, permís per passar-s'ho bé sense limitacions. És el moment de ballar i desfilar disfressats.

La vella Quaresma,

Vegetariana i dejuna. Enemiga del rei Carnestoltes. Ella representa el temps que vindrà després del Carnestoltes, temps de dejuni, ordre i calma.

El Dijous Gras,

(dijous anterior al dimecres de Cendra). És quan comença la festa del Carnaval. Aquest dia rebrem el rei Carnestoltes i segons la tradició podrem gaudir d'un menjar greixós i abundant.

Com la botifarra d'ou i la coca de llardons.

Les festes s'inicien el Dijous Gras.

El cap de setmana (dissabte) arriba el rei Carnestoltes, diumenge es fa la principal desfílada del Carnaval. Així continua la festa fins dimarts quan la gent reflexiona i s'adona que tota aquesta xerinxola no és bona. Després d'un judici públic i de llegir el seu testament, es condemna al rei Carnestoltes a mort, cremant-lo en públic.

A partir de la mitjanit de dimarts s'acaba la festa i comença la Quaresma.

Fons i fotografies:

Costumari Català de Joan Amades,
Webs de BETEVÉ, GenCat (XTec), Webgrafia.

JUNTA DIRECTIVA

President:

Josep Pesa

Vicepresident 1er.:

Amadeu Bitriu

Vicepresident 2on.:

Ferran Ballestré

Secretari:

Eduard Altet

Tresorer:

Albert Orriols

Vocals:

M.Antonia Bernabé

Carles Bonet

Manel Fernández

Sebastià López

Guillem Palmer

Ignasi de Peray

Carles Rosel

Enric Ruiz

Albert Serrano

Col·laboradors:

Joan Ramon Marbà

Francesc Martínez

Joan Puga

Alfons Bayer

Nico Cortés

Les fotografies de la revista han estat realitzades i aportades pels col·laboradors habituals o obtingudes a la xarxa.

Edita: JUBIADEC, Associació de Jubilats i Antics Empleats de la Caixa d'Estalvis de Catalunya/Catalunya Caixa/Catalunya Banc

Consell editor: La Junta

Coordinació: Albert Serrano

Disseny i maquetació: Amadeu Bitriu i

Sebastià López

Impressió: Toni Ródenas

Correu: jubicec@gmail.com

Dipòsit legal: B-14063-2011.

L'Associació no assumeix les opinions dels articles dels col·laboradors, sent els únics responsables els signants dels mateixos.

CARTA OBERTA

Benvolguts amics/gues,

Oi que mai us he dit que el temps passa molt de pressa? , doncs, ves per on, quan tingueu a mans aquesta revista, haurà caigut el darrer full del calendari 2023 i ja entrarem al 2024, que també ens empassarem corrent... corrent...

El 2023, per la nostra associació JUBIADEC, ha sigut un any molt intens. S'han programat i portat a terme moltes activitats i la vostra assistència ha estat fantàstica, sempre superant les xifres previstes. N'estem molt orgullosos i, al mateix temps, més que agraïts per la vostra companyia i confiança.

Un altre motiu de la intensitat, i el més important, ha sigut, poder tancar la fusió de les dues Associacions: JUBICEC i ADEEC. Aquest fet ens ha permès passar de 340 a 780 socis, una xifra molt important, i el que més valorem és que són molts pocs els companys que s'han manifestat per NO continuar associats, només 14. Tenim un gran repte davant: encertar en les activitats i aconseguir que se'ns apropi més gent.

Ha comportat molta feina la integració informàtica, comptable, documental, aconseguir les inscripcions als registres oficials (Generalitat) i tràmits diversos. Vull fer un agraïment a la Junta anterior, i especialment a la nova Junta escollida, de 14 membres, a la que s'han integrat quatre membres d'Adeec, amb la aportació del seu treball, experiència, voluntat i ganes de tirar endavant. És un plaer i tots tenim l'horitzó i la il·lusió de fer de Jubiadec, una millor Associació que arribi a més gent i que puguem merèixer la seva confiança.

Aquest segon semestre, per part de l'Agrupació Sant Jordi, hi ja hagut molta moguda en el tràmit de reclamacions per les cotitzacions a Mutualitats, a l'haver modificat l'Administració l'ampliació de reclamacions per cotitzacions fins l'any 1978. Estan arribant moltes resolucions i gairebé totes favorables. Des d'aquí felicitar a tots els que ja ho van cobrant i, a més, s'asseguren una reducció de la base de l'IRPF, a futur. I, és clar, que en nom de tots també agrair a la gent de l'Agrupació què ha fet possible aquesta molt bona gestió.

Com no podia ser d'altra manera, i com molts de vosaltres demaneu, en aquesta tramesa us fem a mans el CALENDARI JUBIADEC 2024, que esperem sigui de la vostra utilitat. L'han fet companys de la pròpia Junta, que l'han planificat, dissenyat i compaginat, amb la selecció de fotos de les nostres pròpies activitats. La visió de les fotos crec que ha d'engrescar, perquè cadascú es pugui motivar per apuntar-se a les diferents activitats adients a les seves aptituds i possibilitats.

Com que no sóc endevinaire, no sé que passarà amb la participació de loteria de Nadal en que tots juguem 3 euros al núm. 09145. Quan rebeu la revista el sorteig, ja haurà passat i en sabrem el resultat, per tant FELICITATS si ens ha tocat i, si no, com sempre: SALUT.

Bon Nadal per tots vosaltres i famílies i que tinguem un 2024 ple de joia, moltes activitats, bones trobades, i que la vostra presència ens esperoni per millorar. Ben cordialment,

Josep Pesa

AGENDA DE LES ACTIVITATS del 1er trimestre de 2024

Gener: 18 – Itinerari: IDEAL, Centre d'arts digitals

Febrer: 07 – Els Esmorzars de Jubiadec
14 – Excursió: Calçotada a ...
22 – Itinerari: La Sagrada Família

Març: 07 – Itinerari: Cementiri de Montjuïc
14 – Xerrada Max Aguilera: Les Analítiques
20 – Assemblea Ordinària de Jubiadec

Notes:

PITCH & PUTT: La convocatòria de partits socials es fa mitjançant l'aplicació WhatsApp. Els coordinadors donen d'alta els interessats. Per més detalls podeu seguir la pàgina [ACTIVITATS](#) de la nostre web.

CAMINADES: Els companys que habitualment hi participen disposen d'un xat WhatsApp en el que, setmanalment, s'anuncia la pròxima caminada i recull les inscripcions dels que hi vulguin participar. Per aquells que estigueu interessats en formar-hi part cal que ho indiqueu a qualsevol dels contactes.

PASSEJOS SUB 99: Aquest grup s'ha creat per fer caminades relaxades, aptes per a tothom, de 8/10 km. i amb desnivells suaus. Seran quinzenals, en dimecres i amb desplaçaments no llunyans. S'ha creat un xat WhatsApp per anunciar les sortides i recollir les inscripcions. Els qui esteu interessats indiqueu-ho a qualsevol dels contactes indicats en el tríptic groc per afegir-vos-hi. Us esperem!

NOTA: Les activitats programades en aquesta agenda poden ser modificades i, fins i tot, anul·lades.

ASSEMBLEA ANUAL ORDINÀRIA

Se celebrarà el dimecres, dia 20 de març de 2024, a les 10 hores, al local de l'Agrupació Sant Jordi, en convocatòria única.

XERRADES

Les analítiques

Max Aguilera

Benvolguts;

Per la propera trobada, durant el primer trimestre de l'any vinent per parlar sobre salut, he pensat en una situació que, de ben segur, ens hem trobat moltes vegades.

Em refereixo a aquests folis dels laboratoris en els que es reflecteixen unes analítiques, resultat d'un estudi més o menys exhaustiu, sobre la nostra sang i orina, marcadors, hormones, etc.

La vista sempre se'ns en va cap a les frases escrites amb negreta, que habitualment resulten d'alertes a tenir en compte. Quan aquesta analítica la veu el o la nostre metge, ens trobem que, o bé ens diu que no li donem gaire importància o just el contrari. Evi-

dentment que entre els dos extrems hi haurà matisos de tot tipus, depenent del que es tracti.

La meva proposta és que dediquem una estona a analitzar, dins les nostres possibilitats, aquestes analítiques amb una mica més de profunditat, tractant d'entendre cada un dels conceptes que hi surten; que signifiquen aquelles sigles: LDL, HCM, VCM, PSA... i el per què pot ser bo o no tant el resultat de plaquetes, neutròfils, eritròcits,... què indiquen els intervals de referència,... En fi, que penso que tot plegat ens pot a ajudar en el nostre desig de preservar la salut.

Fins aleshores, una abraçada.

DITES CATALANES

Gener

Qui treballa el dia de Cap d'any treballa tot l'any
De geners n'hi ha hagut molts de bons; de febrers, no gaires
Per any nou, un pas de bou

Febrer

Febrer ventós, cara de gos
Rialles de Carnestoltes, ploralles de Tots Sants
Per Sant Nicolau, plou si a Déu plau

Març

Març ventós i abril plujós, fan el maig florit i hermós
Ni dona desvergonyida ni planta pel març florida
Per Sant Josep, el cucut canta tot dret; si no canta per Sant Josep, canta per Sant Benet.

MEMÒRIA DE LES ACTIVITATS del 3er quadrimestre 2023

ITINERARIS CULTURALS

El Port de Barcelona

La primera proposta de la unificada associació d'exempleats de Caixa de Catalunya, JUBIADEC, va ser conèixer el port de Barcelona el dia 28 de setembre.

El nombre d'assistents es va reduir a última hora, fórem 10 menys dels previstos, així i tot, el grup va ser de 29 persones (respectant el llenguatge inclusiu).

El port tots l'havíem vist molts cops i ens feia reviure records de quan érem nanos, però no el coneixíem, és un món a part, vital i complexa.

La nostàlgia es concentrava en el port de pescadors amb el seu característic rellotge, en què, a la tarda, sortint dels banys de Sant Sebastià hi havíem anat a comprar peix acabat d'arribar amb les barques o el cranc penjat d'una canyeta quan tornàvem de l'escullera.

Ara tot ha canviat. En la presentació amb el PowerPoint omnipresent en aquests casos, un tècnic de l'Escola Europea - Intermodal Transport ens van explicar un munt de dades que no retinc i de les quals tampoc en vaig prendre notes. Tot eren xifres de milions o milers de tones, contenidors i vaixells que hi transiten, sigui com a origen, destí o etapa d'un viatge que encara ha de continuar fent quilòmetres o milles.

Sobre mapes veiérem com havia augmentat tant la superfície del port, prenent-la del mar o desviant la desembocadura del riu Llobregat, com la seva fondària per poder-hi operar vaixells de major calat.

De la realitat virtual passarem a la realitat real embarcant-nos en una "Golondrina" moderna, res a veure amb les de les nostres aventures infantils.

Per megafonia se'ns anava explicant aquell *polígon industrial venecià*, sense carrers, comunicat per "canals", organitzat per barris i ocupat per instal·lacions i naus adequades a les mercaderies que havien de manipular: grans, àrids, gas, contenidors, etc. També veiérem un barri gremial que agrupava els oficis destinats al manteniment de naus i iots, molts d'ells propietat de magnats que no utilitzen els grans creuers que acullen les classes amb menys poder adquisitiu, que també tenen els seus propis barris. Val a dir que allí no en diuen barris com jo he fet, sinó molls.

Evidentment, tot aquest *tinglado* genera molts i diversos llocs de treball i se suposa que riquesa; per exemple ara s'estan preparant per acollir la Copa Amèrica de Vela, que diuen ha de reportar-nos grans beneficis, cosa difícil de creure si es miren els resultats d'edicions anteriors.

Al port li queden molts projectes per fer, per arribar a assolir les fites que es proposen per millorar la competitivitat amb altres competidors, com és disposar de bones comunicacions ferroviàries, i disminuir l'impacte ambiental, problemes que, pel que sentim, no són exclusives d'aquest racó de país, el port de Barcelona.

Josep M. Fargas Gelabert

Torre Glòries

Primerament, a la planta soterrània entrem en una Barcelona que batega on ens permet descobrir, a través d'un sistema de pantalles, veus digitals i d'imatges, tot un desafiament de fluxos que varien a cada segon, amb un constant canvi de moviments i de mutacions a vegades del tot imperceptibles. Sensacions tecnològiques molt sofisticades, infraestructures informàtiques, satèl·lits, ones i vibracions, moltes vegades inapreciables, però que evidencien un canvi inevitable a un nou món on l'ésser humà ja no és el centre d'atenció ni és el melic de l'univers. Noves energies i batecs sensorials impulsats per les noves tècniques intel·ligents i més sostenibles estan encaminades a fer un canvi inexorable interconnectat i globalitzat. Totes les dades que visualitzem, procedeixen de molts sensors, que registren l'activitat de la ciutat, on moltes són a temps real.

Després d'aquesta experiència virtual, on Ildefons Cerdà va projectar la plaça de les Glòries com a centre de la Ciutat, idea que realment mai s'ha aconseguit, convertint la plaça en un galimaties d'obres inacabables, d'ençà que tinc ús de raó, ens desplaçem a la planta 30, a 125 metres d'alçada.

La torre és la tercera més alta de la ciutat, amb 144 metres. La torre Mapfre i la de l'hotel Arts, s'alcen a 154 metres. S'ha de destacar el seu sistema d'il·luminació, amb un dispositiu de leds, que possibiliten la generació d'imatges lumíniques en tota la seva façana.

És una finestra que ens ofereix una vista de 360°, on observem i sentim els sorolls i les vibracions de tots els seus veïns i visitants humans i no humans que conformen i competeixen en una dansa que entrellacen el trànsit rodat, el produït per ones i el virtual.

Des d'aquest observatori canviant podem escoltar el cor de la ciutat i mesurar el pas dels cossos celestes, la força del mestral, l'alçada de les onades, el cant de desenes d'espècies d'aus; sentir el pol·len de les més de 120 classes d'arbrat, la suspensió de les diferents olors, la contaminació de la resta dels fums dels cotxes, vaixells, aeronaus i calefaccions.

Veure la Mediterrània, els seus dos rius, les serralades que envolten la ciutat, endevinar el front marítim, el tram de l'asfalt urbà i el cel que la cobreix... La crònica diària, plural i diversa d'una constant transformació canviant que es dirigeix cap a un futur diferent que traça uns moviments que determinen en

cada moment la vida d'una ciutat en constant renovació.

Després de rebre dures crítiques, del fet que la seva arquitectura no encaixava amb l'esquema i fisonomia de la ciutat, ha passat a ser un veritable símbol que la identifica; sent un dels més importants icones de Barcelona coneguts arreu.

Ferran Ballesté

Caldes de Montbui, circuit termal

El passat 16 de novembre ens vam dirigir cap a Caldes de Montbui per fer una visita cultural pel seu circuit termal. S'hi podia arribar amb un bus de línia de l'empresa Sagalés o amb cotxe particular. La majoria van escollir la segona opció.

Ens vam trobar al vell mig de la Plaça de la Font del Lleó, una colla de 24 assistents, on hi ha la font que dóna nom a la plaça i de la qual emergeix aigua a 74 graus de temperatura. Es diu que les dones de Caldes, anys enrere, anaven a la font a plomar els pollastres.

Els dos companys que van escollir viatjar amb el bus de línia, van travessar un tros del poble de Caldes, tot passant per davant de la fabrica de Pasta Sanmartí, elaborada amb l'aigua termal de la localitat, fideuers des de l'any 1700.

Un cop ens vam trobar a l'hora senyalada amb el guia, es va iniciar un relat molt interessant dels costums de l'antiga i actual població, la procedència i recorreguts de les seves aigües calentes que no han deixat mai de brollar, per passar tot seguit a les Termes Romanes, molt ben conservades.

A continuació, vam fer un petit recorregut per un edifici protegit com a bé cultural d'interès local, anomenat CAN RIUS, que fou un balneari molt reconegut i de gran importància.

Vam tenir molta sort de gaudir d'un guia amb molta informació directa, donat que algun membre de la seva família hi havia treballat i al llarg de la seva vida havia recollit un munt d'anècdotes i curiositats.

Després ens vam dirigir cap un dels safareigs que actualment encara s'utilitzen a Caldes i, com és natural, també gaudeixen d'aigua calenta. Aquí sí que hi venia de gust anar a rentar la roba. De fet, ens hi vam trobar una senyora fent bugada de roba blanca.

I com s'arrodoneix un dia ?, doncs amb un bon àpat !, i això és el que es van endrapar la part del grup que va triar la opció de quedar-se a dinar. Tenien taula reservada al menjador de les Termes Victòria, en ple centre de Caldes, amb un bufet dit "showcooking", amb tot un sortit de platets, que s'anaven elaborant a la vista dels clients. Una bona experiència.

Anna M^a. Martínez

EXCURSIONS CULTURALS

Excursió al Ripollès

El passat 8 de novembre, quaranta quatre companys, vàrem gaudir d'una jornada on es van conjugar el bon temps, la cultura, la gastronomia i, sobretot, la bona companyia de totes i tots els que ho vam compartir.

La primera parada d'aquest recorregut va ser a les Masies de Voltregà, on vam fer un bon esmorzar a El Rebost de la Gleva.

Allà, també, vam poder comprar embotits i productes d'elaboració tradicional. Val a dir que El Rebost està situat en un edifici inclòs a l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Just davant de El Rebost es troba el Santuari de la Mare de Déu de la Gleva on, segons explica la llegenda, es va trobar la Mare de Déu dintre d'una cova formada per dues columnes que sortien d'una gleva.

A continuació fem camí cap a Ripoll, bressol de Catalunya i capital del Ripollès, on visitem el Monestir de Santa Maria de Ripoll, Monument d'interès Nacional, des del

1931.

El monestir va ser fundat per Guifré el Pelós, l'any 879- i va ser durant l'abadia d'Oliva, a principis del segle XI, quan va ser dut a la seva màxima esplendor.

Al 1835 va ser pràcticament destruït i posteriorment restaurat pel bisbe de Vic Josep Morgades, que el va consagrar el 1893. El Monestir de Ripoll és un punt de referència imprescindible en la nostra història.

En la visita guiada vam poder conèixer tot el que ens mostra la seva arquitectura, la simbologia, els espais, el claustre...

Tot seguit vam fer un petit recorregut pel centre antic de Ripoll, visitant les restes de la muralla i també els camins que portaven cap a les antigues forges i vinyes.

Un cop acabada la visita ens esperava un bon àpat al restaurant La Solana del Ter, on podíem triar diversos plats a gust de tothom.

Des d'aquí, agrair als organitzadors de la trobada que, amb el seu esforç i dedicació, fan possible oportunitats de gaudir d'aquestes experiències. I també a totes i tots els participants que sou l'ànima d'aquesta associació.

Maria Teresa Moya

Planificació hereditària, per Dani Pérez Saumell

A mitjans de juny, encara com Jubicec, el nostre company i soci Daniel Pérez Saumell ens va fer la proposta de poder fer arribar un article sobre temes hereditaris als nostres socis. Com que estàvem en plens treballs per la fusió, es va considerar que seria millor deixar-ho per quan ja tinguéssim tota la massa de socis.

En el decurs del temps, es va anar afinant el tema, i es va considerar que més que un article, es pugues optar a una xerrada, tenint en compte la seva experiència, després de molts anys com a Director de diferents oficines, per parlar de temes hereditaris i les casuístiques que es poden viure en aquets moments de tribulació per a moltes famílies, i més des d'un punt de vista jurídic i documental, que de la part pròpiament fiscal.

Doncs, al preparar les activitats per el 3r quadrimestre d'enguany, vam programar i comunicar a tots els actuals socis de Jubiadece, la XERRADA DE PLANIFICACIÓ HEREDITÀRIA per al 25 d'octubre passat. En pocs dies va arribar tal nombre d'inscripcions, que pocs dies abans de la xerrada, havíem arribat als 123 apuntats i en bastants casos amb la incorporació de les respectives parelles.

Com que era inassolible, vam haver de veure de fer més sessions i, finalment, se'n van programar tres, el dies 9, 16 i 22 de novembre, en grups del voltant de unes 40 persones. Tot això va comportar haver d'ajustar les presències dels inscrits i, gràcies a la flexibilitat de molts, es va aconseguir que tots poguessin assistir-hi.

Les xerrades previstes, amb una durada de l'ordre de 1:30 h, s'han allargat fins més de dos hores, amb un bon temps dedicat a les preguntes i

participació dels assistents, cosa que ha permès al ponent, poder-se estendre en els conceptes més punyents.

S'han tractat molts temes, segons el guió preparat i, al final, la sensació és que tots plegats, hem de fer una mica d'anàlisi, de com tenim cadascú la nostra situació; que hem fet bé i que necessita fer-hi un repàs i reconsideració si s'escau. Quin es el nostre patrimoni, quina és la situació familiar, parella, fills, nets., etc. I sobre tot, que siguem conscients que tot el que preparem és per quan ens en anem, i potser, és més important prendre consciència de les conseqüències que podem tenir, cas de situacions de malalties greus invalidants, de llarga durada, i quines actuacions prèvies, poden modificar molt els resultats.

Es va parlar de l'atorgament de poders mutus preventius, pensar en les nostres voluntats, etc. A l'atorgar testament, a part del personal que es faci, amb les clàusules que es cregui convenient, no oblidar el testament vital (per temes de salut), que resta registrat a la Generalitat, i que cada vegada és més necessari el testament digital.

En fi, crec que ens vam emportar deures per fer, per pensar, i prendre consciència d'actualitzar-ho amb certa freqüència. **Josep Pesa**

CAMINADES CULTURALS

Caminades 3er quadrimestre de 2023

Participants

05/09 - St. Quirze del Vallés	10
12/09 - Riells del Fai	9
19/09 - La Garriga	10
26/09 - Casserres	10
03/10 - La Garriga	7
03-10/10 - Gorges du Tarn	9
10/10 - Tossa de Montbui	7
17/10 - Cingles de Romagats	8
24/10 - St.Pere Savillera	11
31/10 - Marganell	5
07/11 - Sentmenat	12
14/11 - Fonts del Cardener	9
28/11 - Rellinars	7

A determinar, encara, les caminades del Desembre.

Passejos Sub 99 3er quadrimestre de 2023

Participants

20/09 – Vilanova/Cunit	2
27/09 – Planoles	2
06/10 – Segur de Calafell/Sant Vicenç	3
11/10 – Ripoll/Fonts dels Tres Plans	2
15/11 – Maçanet/Hostalric	6
22/11 – Gualba/Sant Celoni	5

A determinar, encara, les passejades del Desembre.

PITCH & PUTT

En el decurs d'aquest darrer quadrimestre d'enguany s'han disputat i/o està previst jugar els partits següents:

XIII Campionat JUBIADEC (Pentagonal)

19/09 - St. Cebrià	20 jugadors
10/10 - Mas Gurumbau	17 “
24/10 - Vallromanes	19 “
14/11 - HCP1	16 “
28/11 - Sant Cebrià	20 “
12/12 - Montseny	Pendent de jugar
28/12 - Portal del Roc	“ “

Torneig Intercamps SEMAR Clàssic

13/09 - Franciac	8 jugadors
04/10 - Mas Gurumbau	8 “
08/11 - Sant Cebrià	8 “
13/12 - HCP1 (previst)	8 “

Torneig Intercamps SEMAR Match Play

28/09 - Tennis Mora	8 jugadors
18/10 - La Garriga	8 “
22/11 - Vallromanes	8 “
20/12 - HCP1 (previst)	8 “

ELS ESMORZARS DE JUBIADEC

El dia 4 d'octubre vam tenir la trobada periòdica de l'esmorzar, ara JUBIADEC, i que és el núm. 17 de la sèrie. El lloc convocat, al tradicional TRES ENCINAS. Ens hi vam ajuntar 19 companys, dels què tres era la primera vegada: benvinguts.

És el primer esmorzar després de la fusió, i teníem confiança de poder comptar amb la companyia de socis recentment integrats, només un s'hi va apuntar. Des d'aquí fem una crida per les properes trobades, i restem oberts a propostes de convocar a llocs alternatius, si hi poden venir. Ja sabem que cadascú té les seves rutines, i agendes, però ens agradaria poder comptar amb noves incorporacions.

De l'esmorzar, que volem que us digui, com de costum, una gran puntualitat, és veu que al matí la gana ens apreta. Taula ben parada y la gran degustació de quatre entrepans diferents, bon vi, variat complement de cafès i com no, per a jubilats, el digestiu que toca: selecció de "Xupito".

Lo millor, l'excel·lent companyonia, el temps de la llarga xerrada, bon rotllo, i recordar les batalletes de la vida.

I, fins la propera, a la que hi esperem més assistents.

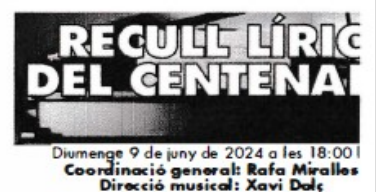
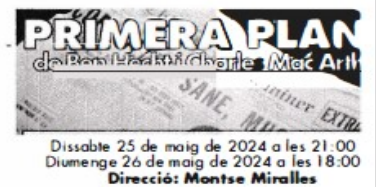
Josep Pesa

A continuació us passem la programació del Orfeó Martinec per al 2024, per gentileza del nostre company Salvador Cormand, del qual ell és membre.

Aneu-hi, ho fan bé i us agradarà

CLOTEATRE Av.Meridiana 97 Barcelona

CRÒNICA DE LA RUTA DE LES GORGES DEL TARN

Per Rafael Claramonte

Antecedents - Arriba la tardor i amb ella els caminaires ens posem en marxa per fer la tradicional setmana de senderisme, després de valorar diverses opcions, ens decidim pels paisatges francesos, en concret, *Les Gorges del Tarn*, del *Jonte* i *Causses*, situats a la regió d'*Occitània* al departament de *Tarn* i dintre del parc nacional de *Cévennes*, lloc famós pel seu paisatge de congostos i penya-segats esculpits pels rius Tarn i Jonte al llarg de milers d'anys, a més dels bonics pobles que s'hi poden trobar als seus recorreguts.

Nou valents ens decidim a fer-ho i acordem començar el 3 d'Octubre i finalitzar les nostres aventures el dia 10. Després d'una reunió molt enriquidora, escollim per pernoctar el poble de *Meyrueis* i des d'aquí ens desplaçarem en cotxe als punts de sortida de cada caminada que seran de tipus circular per tornar a fer nit al mateix lloc.

3-Octubre-2023. Barcelona / Meyrueis - Sortim tres cotxes de Barcelona ben d'hora i fem parada tècnica per esmorzar a Figueres, on s'incorpora el novè company, que ens porta a Can Costa on, per postres tenim el seu "suc de taronja": Xuxos!!

Continuem ruta i en arribar a Meyrueis ens instal·lem a l'hotel. Com a primer tast, al vespre fem una visita al poble i pugem a l'ermita de la Verge de Lourdes. La vista del poble i de part de la vall és excel·lent des d'allà.

4-Octubre-2023. Les Corniches du Méjean - Després d'un bon esmorzar sortim a fer la nostra primera caminada: *Les Corniches du Méjean*. En arribar al cotxe ens trobem amb la sorpresa que els vidres estan glaçats, la temperatura era de 0 graus!!

La ruta és circular, d'uns 12 kms, amb sortida i arribada al poble de *Le Rozier* i un desnivell de 548 m.

Pugem amb unes vistes fantàstiques de les cornises i dels blocs de pedra vertical sobre els canyons del riu Jonte i després del riu Tarn. Hi ha moments impressionants en veure els penya-segats que hi havia sota els nostres peus i més amb els voltors sobrevolant per sobre dels nostres caps.

En acabar, i tornant en cotxe cap a l'hotel, vam tenir temps per a un refrigeri a un bar de la carretera i acabem ballant amb els "lugareños" fent un intercanvi cultural catalano-francès.

5-Octubre-2023. La Malène – Chateau de la Caze - L'anada en cotxe a *La Malène*, lloc d'inici de la caminada d'avui, ja impressiona per la seva carretera de corbes amb una baixada espectacular hi ha moments que recorda la pujada al Tourmalet (Tour de França)

Sortim per un corriol al costat del riu *Tarn* per fer una distància de 13 kms i 606 m. de desnivell. Passem pel curiós poble d'*Hauterives*, on només viu un matrimoni, i on vam tenir temps de fer un cafè i xerrar amb la mestressa. Com no hi ha cap pont per creuar el riu, fan servir un cable amb corrioles i una vagoneta per passar les seves coses i ells mateixos a l'altra vora del riu on hi ha la carretera.

Sense més novetat arribem al *Chateau de la Caze*, que avui és un hotel.

De sobte dos avions militars supersònics creuen pels nostres caps a baixa altura i gran velocitat amb un so ensordidor que per uns moment ens crea confusió i sembla que ens cau tot a sobre, muntanyes i avions, més tard ens explicaran que això es habitual en aquella zona.

Ja més tranquils, tornem pel mateix camí, doncs no tenim manera de creuar el riu per tornar per l'altra riba, si no és fen-nos una bona remullada!!

6-October-2023. St. Chèly du Tam / Castelbouc - Ruta de només anada i en la que hem fet logística amb cotxes a l'inici i final de la ruta per poder tornar amb ells. Són uns 13,8 kms amb un desnivell de 425m.

Iniciem la caminada a *St. Chèly*, és un poble molt pintoresc enclavat entre la muntanya i el riu. Té un antic molí, actualment botiga de productes típics, sota la qual passa el canal d'aigua que alimentava el molí i que es pot observar a través d'uns vidres situats al terra, donant-li un aire molt curiós. Passem per *Sainte Enemie*, on dinem i descansem una mica per després continuar cap a *Prades*, camí molt agradable a la vora del riu gràcies a l'ombra dels arbres i el frescor de l'aigua que ens acompanyen fins arribar a Castelbouc punt final de la caminada.

7-October-2023. Ermitage St. Michel / Village d'Espeliès - 11 kms i desnivell de 498m. Estem a *Les Gorges de la Jonte*, tant impressionants com les de *Tarn*.

Pugem per un camí que ens porta a l'Església de *St. Jean des Balmes*. A continuació seguim per arribar a la *Village d'Espeliès*, on esmorzem i a continuació ens separem en dos grups, uns segueixen per un camí enmig del bosc per arribar a l'*Ermitage St. Michel*, que està sota una gran roca que li diuen el xampinyó prehistòric, per la forma que té, i l'altre grup tornem al punt de sortida on ens retrobem tots.

Aprofito uns instants per veure si trobo algun bolet, però de seguida em dono compte que no han volgut sortir encara.

8-October-2023. Ruta circular a prop de La Malène - Avui canviem una mica el ritme i fem una petita ruta circular a prop de *La Malène*, per després tornar a dividir-nos en dos grups, un continuarà la caminada i l'altre es vestirà amb roba lleugera per fer una baixada en caiac pel riu *Tarn* (des de *La Malène* fins a *Les Vignes*, uns 8 kms.)

Aquí hem pogut veure els diferents estils de remar i tal com fan a les regates d'*Oxford* i *Cambridge*, dos dels "remers" de canoa es van "llençar" al riu per tal de gaudir de les refrescants aigües i donar per culminat aquest recorregut. Sort dels salvavides!! Tot plegat ha sigut una experiència molt divertida. Els dos grups ens retrobem a *La Malène* i tornem cap a l'hotel.

9-October-2023. Mostuéjous / Roc des Troglodytes - Ruta de 15 kms circular amb un desnivell de 940 m.

Sortim del poble de *Liaucous* i pugem per un camí amb forta inclinació per anar bordejant els farallons de pedra i passar per indrets amb 4 cases deshabitades. Un d'ells té una església ben conservada, que es diu *St. Michel*, famós sant per la zona.

Vam poder veure els voltors ben a prop, inclús un d'ells aturat amb una roca sobre els nostres caps. La veritat és que són aus amb una envergadura i una presència impressionant.

Continuant el camí, passen per una zona cremada. Provoca una certa consternació veure com queda la natura després del pas del foc. És terrible!!

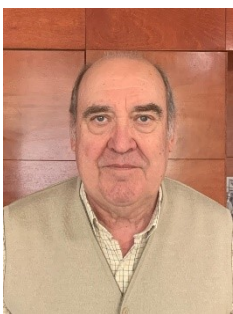
Després comencem la baixada amb un fort i complicat desnivell per acabar amb les cames una mica cansades però amb l'alegria d'haver gaudit d'aquests dies amb molt bona companyia en aquesta aventura que s'acaba.

10-October-2023. Meyrueis / Barcelona - Tornada amb aturada, de nou, a *Figueres*, *Can Costa*, per agafar forces de tornada a casa i començar a pensar en la propera sortida.

ENTREVISTA A MANUEL MONROIG

Directiu de Bàsquet

Per Albert Serrano

Manuel Monroig, va a entrar a formar part de la plantilla de Caixa de Catalunya l'any 1977, incorporant-se a l'oficina de Muntaner. A partir de l'any 1981 fou director de les oficines de Barcelona-Sóller, Saragossa i Rosselló, fins l'any 1990 que va ser anomenat director de l'Oficina Central, amb 40 anys d'edat, sent el responsable més jove al càrrec fins aquell moment, que va exercir durant 20 anys, també un altre rècord.

L'últim any va estar al Departament de Recursos Humans, atenent als companys que volien acollir-se a la prejubilació amb motiu de la fusió. Es va jubilar el 2010.

Als anys del 1992 al 1996 va ser Conseller de la Caixa, membre del Consell d'Administració i de la Comissió d'Obres Socials.

Al món del basquet, com ell diu **"he sigut de tot menys àrbitre"**. Els seus inicis son com a jugador infantil a La Salle Les Corts i La Salle Comtal.

Va fitjar de juvenil pel C.E. Laietà i va retirar-se com a jugador, molt jove, als 20 anys, continuant després amb una etapa d'entrenador, sempre als equips de La Salle.

Al 1982 deixava les banquetes per passar al món directiu, començant aquest any com a Tresorer de la Federació Catalana de Bàsquet. Posteriorment passa a ser Vicepresident 1er. fins l'any 1997, data en la què li van oferir formar part de la directiva de la secció de bàsquet del Fútbol Club Barcelona on va estar durant 7 anys.

Ha estat també directiu del C.E. Laietà durant mes de 25 anys, ocupant les vicepresidències Esportiva i Social.

Com jugador amb La Salle Comtal va ser Campió de Catalunya infantil i amb el C.E. Laietà sots campió de Catalunya juvenil, i com entrenador, a La Salle Comtal campió de Catalunya i d'Espanya de mini-bàsquet i sots-campions de Catalunya de cadets.

Com deies vas començar al bàsquet d'infantil.

Sí. Va ser al Col·legi La Salle Les Corts amb nou anys. He de dir que jugàvem en un camp de terra i cada dia de partit el germà Benet marcava el camp amb una regadora de calç. Després vaig passar a La Salle Comtal per fer Batxillerat Superior i Preuniversitari, jugant en l'equip infantil que es va proclamar Campió de Catalunya. Al següent any em va fitjar el C.D. Layetano (nom que va d'haver d'utilitzar durant el franquisme i que més tard va recuperar el original de C.E. Laietà, club degà del bàsquet estatal). Vam aconseguir el sot campionat de Catalunya juvenil.

I et retires molt jove.

Sí. Amb 20 anys, relativament jove per a un jugador.

I passes a iniciar una nova etapa com a entrenador.

Per la meva passió pel bàsquet vaig decidir fer el pas com a entrenador. En aquesta etapa només he entrenat a equips de La Salle, Comtal i Barcelona.

Una etapa molt bonica en què amb La Salle Comtal guanyem els campionats de Catalunya i d'Espanya de mini-bàsquet l'any 72 i el 75 el sot campionat de Catalunya de cadets.

Al 1982 deixes les banquetes per passar a directiu.

En aquets moments, en Pere Sust era President de

la Federació Catalana de Bàsquet i em va oferir el càrrec de Tresorer que vaig acceptar. Després de dos anys i en passar Pere Sust a la Federació Espanyola com a President, en la candidatura que va presentar l'Enric Piquet anava com vicepresident 1er.

càrrec que vaig exercir fins 1997.

D'aquí al Futbol Club Barcelona.

El llavors president de la secció de bàsquet del F.C. Barcelona Salvador Alemany, em va proposar que entrés a formar part de la directiva de la secció i com pots imaginar, no em va costar gaire dir-li que acceptava. Feia molt poc que m'havia quedat vidu i me'n va anar molt bé el càrrec, ja que viatjava força amb l'equip i em va ajudar a tirar endavant, ocupant-me en coses noves. Van ser 7 anys al Barça que com pots suposar et fan gaudir de grans moments i també d'altres que no ho son tant.

En aquesta etapa el Club aconsegueix molts títols.

Van ser diverses lligues, copes del Rei, però sobre tots ells, la primera Eurolliga. Va ser el 2003. Després d'haver-ho intentat cinc vegades en anys anteriors i al mític Palau Sant Jordi, el F.C. Barcelona que llavors entrenava Pesic i amb grandíssims jugadors com Joan Carles Navarro, Bodiroga, Jasikevicius, entre d'altres, aconseguia la primera Eurolliga de la seva història. Personalment, mai oblidaré aquells moments d'alegria i eufòria pel títol.

M'explicaves una anècdota d'un desplaçament a Eslovènia.

Jo era el directiu responsable de l'expedició en un dels meus primers viatges amb l'equip i jugàvem a

Eslovènia i en arribar a l'aeroport al nostre jugador Sasha Djorjevic no el deixaven entrar al país les autoritats sense donar-nos explicacions del motiu. Des-

prés de moltes gestions vam aconseguir que el deixessin entrar. Tot va acabar bé, encara que al començament no pintava gaire bé. Però el més increïble era, que mentre estava retingut, els policies no paraven de fer-se fotos amb ell, ja que era un ídol a l'antiga Iugoslàvia.

Aquell partit el vam perdre per 30 punts davant un equip que feia 3 mesos que no cobrava.

I com dius altres moments no tan bons, com la final de París.

La vaig viure en directe on estava convidat pel Barça com a Vicepresident de la Federació. Faltaven segons per a la conclusió del partit i Jose Montero se'n va anar cap a la cistella que va acabar amb un tap il·legal. Els àrbitres en una de les decisions més injustes que jo he viscut en una pista de bàsquet no van concedir la cistella. El Club va presentar recurs, encara que reconeixent l'error per part de la FIBA, el títol no ho van concedir.

Al seu dia em vas parlar d'una operació a la Caixa amb l'Eurolliga.

A l'any 2002, l'Eurolliga passava per uns moments difícils pel que fa al finançament, ja que per un enfrontament amb el seu sponsor Telefónica, que va denunciar el contracte per incompliments, no atenia els pagaments pactats. En una visita al meu despatx, Jordi Bertomeu, que havia estat jugador de La Salle Barcelona quan jo era l'entrenador, i que en aquells moments era el màxim responsable de l'Eurolliga, em

va explicar la greu situació que estaven passant i com a clients nostres volien sol·licitar un finançament fins que es desencallés la situació amb Telefónica. Es va analitzar l'operació exhaustivament per part del Departament de Riscos de la Caixa i es va concedir el préstec que va permetre la subsistència de l'Eurolliga. He de dir que al procés hi va haver dues persones que m'agradaria citar, perquè van ser fonamentals, Josep Maria Alentorn que va creure en el plantejament que es va fer de dita operació i avalat per l'excel·lent informe jurídic de Lluís Garcia Torné analitzant els termes legals del contracte.

Parlant de la Caixa Manel, vas ser membre del Consell d'Administració i de la Comissió d'Obres Socials durant quatre anys, quins records tens d'aquesta etapa?

Va ser una experiència fantàstica que en va permetre conèixer una part de l'Entitat des d'una altra òptica totalment diferent del que havia viscut fins aleshores. L'Obra Social, a principis dels 90, tenia un pressupost milionari, si no recordo malament, sobre el 3.000 milions de pessetes, comptava amb 50 Clubs de Jubilats, 30 Sales de Lectura, el Centre Quirúrgic Sant Jordi, hospital de referència al país en atenció cardiològica, la Llar

Sant Jordi de Matrimonis Grans i atenien centenars d'ajuts a obres benèfiques, centres d'assistència sanitària i social i esdeveniments culturals i esportius a tota Catalunya.

Com has viscut des de la distància la desaparició de la Caixa?

Amb molta tristesa. Van ser molts anys de dedicació de tota la plantilla a l'Entitat que sentíem com a cosa nostra, i també amb pena perquè una part important dels beneficis eren destinats a aquesta gran Obra Social, tal com deia abans, que va desaparèixer junt amb la Caixa.

Ha estat un plaer tornar a xerrar amb en Manuel. Ens ha permès tornar a comentar els moments que van compartir durant els deu anys destinats a oficines de la Zona de Ciutat Vella. També vull aprofitar per informar a tots els socis, que la nostra Associació JUBIADEC organitza esmorzars periòdicament, on ens reunim companys de Caixa de Catalunya per parlar entre altres coses, dels records i vivències de bona part de la nostra vida com a empleats de l'Entitat i així poder mantenir viva la seva memòria, que també es la nostra, ja que la memòria sempre és el nostre gran tresor.

APSOCECAT (Associació catalana pro persones amb sordoceguesa).

Com molts de vosaltres coneixeu, aquesta Associació, va donar aixopluc durant anys a l'Adeec, permetent-los utilitzar una part dels seus locals al carrer Leiva 2D de Barcelona. Després de la fusió, per l'any 2023, s'ha mantingut l'aportació que es feia, per col·laborar a la gran tasca social que porta a terme l'Associació.

En reconeixement a la seva labor, i el fet que el seu President, és també company nostre i soci, publiquen a la revista una descripció de les seves activitats, i necessitats, amb l'ànim que us pugueu plantejar algun tipus de suport, o d'ajut altruista, que tant necessiten.

ANIMEU-VOS... és una bona oportunitat de ser solidaris.

Josep Pesa

APSOCECAT és una entitat formada per **persones amb sordoceguesa** de totes les edats, així com per les seves famílies. Amb il·lusió, fomentem les millors oportunitats per a les persones amb aquesta discapacitat a través de **projectes, serveis i activitats**, així com a través de la **visibilització i sensibilització del col·lectiu** a la societat i del treball amb les administracions competents.

Vine a veure'ns al nostre local, on a més de treballar per ajudar a les persones amb sordoceguesa, **recollim aliments i productes per a famílies de refugiats d'Ucraïna**.

Si penses en ajudar a fer el món una mica millor, pensa en fer-ho a la teva comunitat.

Necessitem:

- Voluntaris (conductors, administratius...).
- Comerços per la campanya "Connectem Cors".
- Donacions. El govern NO ajuda, fes-ho tú i desgrava-ho.

**C/ Leiva 2D (Barcelona)
93 331 73 66
apsocecat@apsocecat.org**

Fes una donació a través de Bizum al número 04470

IN MEMORIAM

A la memòria dels companys traspassats
durant aquest any 2023, dels quals en tenim constància.

Manuel Tor Soler
Jaume Puentes Soler
Josep Maria Juez Capdevila
Gregorio Martínez Marco
Joan Barceló Joaquín
Joan Vázquez Aliaga
Xavier Giner Esteva
Ramon Casals Massó
Miquel Páez Trallero
Antoni Hernández Bosque
Antoni Boncompte Ibáñez
Fermín Urbiola Sanjuan
Ramon Pagès Martín
Roman De Mingo Monge
Ramon Massana Peguerols

SILENCI

Atrevit és el que l'escolta,
el silenci diu molt al escoltar
i t'emplena el cap de ressons,
aquells que se'n van anar
hi aporten algunes raons
que donen que pensar,
també el silenci fa preguntes
un xic difícils de contestar,
sovint al fer-les s'obliden
que un dia de ventada
el dia a dia es va endur,
minuciosament les engrunes
d'aquelles veus trencades
he recollit per fer-ne relat,
aquell que ens aporta alegries
d'aquells anys tan complerts,
en faig versos per la posteritat,
els poso en solfa del vell timbal
que un miler de ecos desvetlla,
refaig camins íntims i valents,
i com que soc molt tossut
segueixo volen escoltar...,
tal vegada penseu que no és res
tot això que intento dir-vos,
però mai ningú podrà negar
que el silenci, bon amic és.

Lo Trobador de La Segarra

Bon Nadal i venturós
Any Nou us desitja la junta de
JUBIADEC

Larisa-K a través de Pixabay

